

تأثیر تنش کم‌آبی و کود نیتروژن بر عملکرد و راندمان مصرف آب سورگوم و ارزن علوفه‌ای

سید غلامرضا موسوی^۱، محمدجواد میرهادی^۲، سید عطاالله سیادت^۳، قربان نورمحمدی^۲ و فرخ درویش^۴

چکیده

به منظور بررسی اثر سطوح آبیاری و کود نیتروژن بر عملکرد، اجزای عملکرد و راندمان مصرف آب سورگوم و ارزن علوفه‌ای در شرایط آب و هوایی بیرونی، آزمایشی به صورت کرت‌های دوبار خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال ۱۳۸۴ انجام شد. اثر آبیاری در سه سطح (تأمین ۳۳، ۶۷ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی) و کود نیتروژن در سه سطح (۹۲، ۴۶ و ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار) در دو گیاه سورگوم و ارزن علوفه‌ای بر صفات مذکور مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج حاصله نشان داد که اثر آبیاری، کود نیتروژن و نوع گیاه بر عملکرد تر و خشک کل علوفه و راندمان مصرف آب معنی‌دار بود، به طوری که کاهش میزان آبیاری تا حد اعمال تنش شدید (تأمین ۳۳٪ نیاز آبی) و تنش متوسط (تأمین ۶۷٪ نیاز آبی)، عملکرد علوفه خشک را به ترتیب ۶۲/۶ و ۱۵/۵ درصد نسبت به تیمار بدون تنش کاهش داد. آبیاری کم تا حد اعمال تنش متوسط باعث افزایش معنی‌دار راندمان مصرف آب نسبت به تیمار بدون تنش و تنش شدید گردید. نتایج این تحقیق نشان داد که ارزن نوتریفید در مقایسه با سورگوم اسپیدفید از نظر عملکرد علوفه تر، عملکرد ماده خشک کل و راندمان مصرف آب از برتری معنی‌داری برخوردار بود. هم‌چنین اثر متقابل آبیاری و کود نیتروژن بر این صفات در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار و افزایش مصرف نیتروژن در همه سطوح آبیاری عملکرد علوفه تر، عملکرد ماده خشک کل و راندمان مصرف آب را به طور معنی‌داری افزایش داد.

واژه‌های کلیدی: سورگوم علوفه‌ای، ارزن علوفه‌ای، تنش کم‌آبی، نیتروژن، عملکرد، اجزای عملکرد، راندمان مصرف آب.

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۵/۱۵   تاریخ پذیرش: ۸۸/۱/۲۵

- ۱- دانشجوی دکتری زراعت دانشگاه آزاد اسلامی تهران، واحد علوم و تحقیقات
  - ۲- استاد دانشگاه آزاد اسلامی تهران، واحد علوم و تحقیقات
  - ۳- استاد دانشگاه آزاد اسلامی اهواز، واحد علوم و تحقیقات
- Email: s_reza1350@yahoo.com

ارزن نو تریفید به این نتیجه رسیدند که عملکرد علوفه تر و خشک، وزن خشک برگ و ساقه تحت تأثیر تنش کم‌آبی قرار گرفته و بین شدت تنش اعمال شده با کلیه صفات مذکور همبستگی منفی و معنی داری وجود داشت (۱۱). جاکوبز^۱ و همکاران (۲۰۰۴) در بررسی تأثیر کم‌آبیاری و سطوح نیتروژن در چچم، ارزن و دو گونه کلزای علوفه‌ای نتیجه‌گیری نمودند که هر چند بالاترین ماده خشک گونه‌های مورد مطالعه در تیمار آبیاری کامل به دست آمد، اما راندمان مصرف آب در شرایط بدون آبیاری در همه گونه‌ها از برتری معنی داری نسبت به تیمارهای مختلف آبیاری برخوردار بود و با افزایش آبیاری، راندمان مصرف آب کاهش یافت. این محققین هم‌چنین اظهار داشتند که در این گیاهان، بالاترین سطح نیتروژن مصرفی (۱۰۰ گیلو گرم در هکتار) بیشترین عملکرد ماده خشک را به خود اختصاص داد (۱۷).

بیارت و روی^۲ (۲۰۰۵) پس از مطالعه تأثیر مقادیر صفر تا ۲۵۰ کیلو گرم نیتروژن در هکتار بر عملکرد سورگوم علوفه‌ای اظهار داشتند که عملکرد و کارآیی مطلوب نیتروژن با کاربرد ۱۰۰ کیلو گرم نیتروژن در هکتار به دست آمد (۱۳). شاهوردی (۱۳۶۶) نشان داد که مصرف کود نیتروژن تا ۱۰۰ کیلو گرم در هکتار، عملکرد علوفه تر سورگوم را افزایش می‌دهد ولی مقادیر بیشتر نیتروژن تأثیر معنی داری بر افزایش این صفت ندارد (۶). در حالی که بزرگوار (۱۳۷۵) در مطالعه دو سطح ۳۰۰ و ۵۰۰ کیلو گرم در هکتار کود اوره در سورگوم اسپیدید به این نتیجه رسید که افزایش کود اوره باعث افزایش عملکرد سورگوم می‌گردد (۲).

مقدمه و بررسی منابع

کمبود منابع آب، افزایش غیر منطقی کاربرد کودهای شیمیایی، تأمین علوفه مورد نیاز برای دامها و جلوگیری از تخریب مراتع از جمله دلایلی هستند که ایجاب می‌کنند تا تغییراتی در استراتژی کشت گیاهان علوفه‌ای و مدیریت کاربرد آب و کود شیمیایی به وجود آید. این تغییرات باید با هدف افزایش راندمان مصرف این دو نهاده با ارزش و جایگزین کردن محصولات علوفه‌ای با پتانسیل عملکرد زیاد و سازگار با شرایط آب و هوایی کشور صورت گیرد. سورگوم و ارزن از جمله گیاهان علوفه‌ای C₄ می‌باشند که به دلیل سازگاری به شرایط گرم و خشک، مقاومت نسبی به کم‌آبی و گرما، رشد سریع، قدرت پنجه‌زنی زیاد و عملکرد مطلوب مورد توجه کشاورزان قرار گرفته‌اند. ارزن نو تریفید از نظر خصوصیات زراعی از جمله طول دوره رشد و نیاز آبی شباهت زیادی به ارقام اصلاح شده سورگوم دارد (۲۵).

مطالعات زیادی در مورد تأثیر تنش کم‌آبی بر عملکرد گیاهان علوفه‌ای در مناطق مختلف انجام شده است. در همین رابطه کهن‌مو و مظاہری (۱۳۸۲) در بررسی تأثیر فواصل آبیاری بر عملکرد سورگوم علوفه‌ای به این نتیجه رسیدند که فواصل آبیاری ۷ و ۱۲ روز نسبت به فواصل آبیاری ۱۷ و ۲۲ روز باعث افزایش معنی دار عملکرد می‌گردد (۹). مهرانی (۱۳۷۶) در بررسی اثر دور آبیاری بر عملکرد ارزن علوفه‌ای نو تریفید، گزارش نمود که اثر دور آبیاری بر عملکرد علوفه ارزن معنی دار است و با افزایش دور آبیاری از ۵ به ۲۰ روز عملکرد علوفه خشک ۳۵٪ کاهش داشته است (۱۰). ناخدا و همکاران (۱۳۷۹) در بررسی اثر چهار تیمار آبیاری بر

1. Jacobs

2. Beyaert and Roy

مدت حداقل و حداکثر دما در بیرون‌جند به ترتیب ۴/۶ و ۲۷/۵ درجه سلسیوس، میانگین بارندگی سالانه ۱۶۹ میلی‌متر و میانگین حداقل و حداکثر رطوبت نسبی به ترتیب ۲۳/۵ و ۵۹/۶ درصد است و اقلیم منطقه بیابانی گرم و خشک می‌باشد (۳).

در این تحقیق سطوح آبیاری شامل ۳۳، ۶۷ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه به عنوان فاکتور اصلی، سطوح نیتروژن شامل ۴۶، ۹۲ و ۱۲۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار به عنوان فاکتور فرعی و نوع گیاه شامل سورگوم اسپیدفید و ارزن نوتրیفید به عنوان فاکتور فرعی فرعی در نظر گرفته شدند. سطوح آبیاری ۱۰۰، ۶۷ و ۳۳ درصد نیاز آبی به ترتیب بیانگر تیمارهای بدون تنش، تنش متوسط و تنش شدید بود. هرگرت آزمایشی شامل شش خط کاشت به فاصله ۵۰ سانتی‌متر از یکدیگر و به طول هشت متر بود. فاصله بین دو کرت اصلی مجاور و نیز فاصله بین دو تکرار مجاور از هم، دو متر در نظر گرفته شد.

با توجه به آزمون خاک، قبل از کاشت ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار کود سویر فسفات تریپل در زمین پخش شد. تاریخ کاشت ۲۰ اردیبهشت ماه بود و عمل تنک کردن با در نظر گرفتن فاصله دو بوته روی ردیف ۱۰ سانتی‌متر، در مرحله سه تا چهار برگی انجام شد. نیاز آبی به کمک روش FAO با استفاده از آمار تبخیر از تشک کلاس A و با در نظر گرفتن راندمان ۸۰ درصد برای پخش آب در مزرعه تعیین شد (۱۴).

تبخير از تشک (میلی‌متر) $\times$ ضریب تشک (۰/۷) =
تبخير و تعرق گیاه مرجع (میلی‌متر)
تبخير و تعرق گیاه مرجع (میلی‌متر) $\times$ ضریب گیاهی =
تبخير و تعرق گیاه (میلی‌متر)

در این روش برای تعیین ضریب گیاهی در مراحل مختلف رشد از دستورالعمل‌های FAO استفاده

اسپرینگر^۱ و همکاران (۲۰۰۵) در بررسی تأثیر سطوح مختلف کود نیتروژن بر علوفه بوفالوگراس نتیجه‌گیری نمودند که افزایش مصرف کود نیتروژن تا ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار افزایش معنی‌دار عملکرد ماده خشک علوفه را باعث می‌گردد (۲۵).

ساسانی^۲ و همکاران (۲۰۰۴) در بررسی اثرات کم آبیاری بر راندمان مصرف آب ارزن علوفه‌ای، نتیجه‌گیری نمودند که راندمان مصرف آب با اعمال تنفس کم آبی افزایش پیدا کرد (۲۲).

اونکن و وندت^۳ (۱۹۹۲) افزایش معنی‌داری را در کارآبی مصرف آب سورگوم با توجه به رقم، سطح فسفر و تنش آب مشاهده کردند (۱۸).

با توجه به شرایط اقلیمی گرم و خشک و کمبود آب در منطقه بیرون‌جند، این تحقیق با هدف بررسی واکنش دو گیاه علوفه‌ای سورگوم اسپیدفید و ارزن نوتربیفید به سطوح مختلف آبیاری و کود نیتروژن انجام شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۸۴-۸۳ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرون‌جند واقع در عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۵۲ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۹ درجه و ۱۲ دقیقه شرقی و ارتفاع ۱۴۷۰ متر از سطح دریا به صورت کرت‌های دوبار خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. بافت خاک مزرعه آزمایشی با pH آن برابر هشت، هدایت الکتریکی ۴/۴۹ لومی، میلی‌موس بر سانتی‌متر و میزان کربن آلی در عمق ۰-۳۰ سانتی‌متر خاک ۰/۳۲ درصد بود. میانگین بلند

1. Springer

2. Sasani

3. Onken and Wendt

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس صفات کمی و راندمان مصرف آب دو گیاه علوفه‌ای سورگوم و ارزن تحت تأثیر تیمارهای تنفس کم آبی و مقادیر مختلف کود نیتروژن و اثرات متقابل مربوطه در جدول ۱ آورده شده است.

عملکرد ماده خشک و علوفه تر

همان طور که در جدول ۱ دیده می‌شود اثر آبیاری بر عملکرد ماده خشک و علوفه تر در سطح احتمال ۱٪ درصد معنی‌دار بود. مقایسه میانگین صفات نشان داد که تیمار بدون تنفس از نظر عملکرد علوفه تر و خشک در گروه برتر جای گرفت و این بدان معناست که اعمال تنفس کم آبی تأثیر منفی و معنی‌داری بر عملکرد ماده خشک و علوفه تر در این دو گیاه داشته است (جدول ۲). این موضوع در اکثر مطالعات مربوط به بررسی تنفس کم آبی در گیاهان علوفه‌ای از جمله پژوهش‌های ناخدا و همکاران (۱۳۷۹)، توکلی و همکاران (۱۳۶۸)، پناهی (۱۳۸۲) و سعید و النادی^۱ (۱۹۹۸) گزارش شده است و یافته‌های این تحقیق را تأیید می‌نمایند (۱۱، ۵، ۴، ۲۰). تیمار بدون تنفس با میانگین ۴۴/۴۱ تن در هکتار بیشترین و تیمار تنفس شدید با میانگین ۱۷/۴۲ تن در هکتار کمترین میزان عملکرد علوفه تر را به خود اختصاص داد. با کاهش مقدار آبیاری تا حد اعمال تنفس متوجه تنها ۱۲/۸ درصد ولی با اعمال تنفس شدید ۶۰/۷ درصد افت تولید علوفه تر مشاهده شد. این موضوع می‌تواند نشان‌دهنده سازگاری این دو گیاه علوفه‌ای با شرایط تنفس متوسط کم آبی باشد.

مقایسه میانگین‌های عملکرد علوفه خشک کل در سطوح مختلف تنفس کم آبی نشان داد که اعمال

گردید (۱۴). آبیاری با کمک سیستم تحت فشار و با استفاده از شیلنگ و کنتور در هر کرت آزمایشی در فواصل زمانی ۸ تا ۱۰ روز انجام گرفت. کود نیتروژن نیز به صورت کود اوره در دو نوبت ($\frac{1}{2}$ پس از عملیات تنفس و $\frac{1}{2}$ پس از برداشت چین اول) به کرت‌های آزمایشی داده شد (۱، ۶).

برای تعیین عملکرد علوفه تر و اجزای آن، قبل از گلدهی سورگوم و ارزن علوفه‌ای، برداشت از دو خط میانی هر کرت آزمایشی با در نظر گرفتن اثر حاشیه‌ای و حذف یک متر ابتدا و انتهای هر کرت از ارتفاع ۱۰ سانتی‌متری سطح زمین انجام گرفت. در هر کرت وزن علوفه تر کل بلافضله با ترازو اندازه‌گیری و پس از جداسازی اجزای عملکرد (برگ و ساقه) و توزین آن‌ها، به منظور تعیین وزن خشک کل علوفه و اجزای عملکرد، یک نمونه نیم کیلویی به صورت تصادفی از هر یک از اجزای عملکرد انتخاب و به آزمایشگاه ارسال گردید و در آون به مدت ۴۸ تا ۷۲ ساعت در دمای ۷۰ درجه سلسیوس قرار داده شد. راندمان مصرف آب نیز از تقسیم عملکرد علوفه خشک تولید شده (کیلوگرم) بر آب مصرف شده (متر مکعب) به دست آمد. لازم به ذکر است که در این آزمایش دو چین علوفه برداشت گردید و عملکرد مجموع دو چین و کل آب مصرفی در محاسبات و تجزیه و تحلیل آماری مورد استفاده قرار گرفت. اطلاعات جمع‌آوری شده برای هر یک از صفات با استفاده از نرم‌افزار MSTAT-C تجزیه واریانس شد و مقایسه میانگین تیمارها با استفاده از آزمون چند دامنه دانکن انجام شد.

نوتریفید با تولید ۳۶/۲۵ تن در هکتار علوفه تر نسبت به سورگوم اسپیدفید با تولیدی معادل ۳۰/۷۹ تن در هکتار علوفه تر برتری داشت. از نظر عملکرد ماده خشک کل، ارزن نوتریفید با تولید ۷/۶۸ تن در هکتار از برتری معنی‌داری نسبت به سورگوم اسپیدفید با میانگین ۶/۶۲ تن در هکتار برخوردار بود.

اثر متقابل سطوح مختلف آبیاری و نیتروژن بر عملکرد ماده خشک و علوفه تر در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود (جدول ۱). بیشترین عملکرد علوفه تر کل مربوط به تیمار آبیاری بدون نتش و مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار بود که با سایر تیمارها اختلاف معنی‌داری داشت (جدول ۳). نتایج نشان داد که در شرایط نتش متوسط کم‌آبی، افزایش مصرف نیتروژن تا ۱۳۸ کیلوگرم در هکتار می‌تواند باعث بهبود معنی‌دار عملکرد علوفه تر گردد و عملکردی بیشتر از تیمار بدون نتش و مصرف ۹۲ کیلوگرم نیتروژن در هکتار تولید نماید. علت این امر را احتمالاً می‌توان به جذب بیشتر نیتروژن و تولید بیomas بیشتر به علت نقش نیتروژن در گیاه نسبت داد. تیمار بدون نتش با مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بیشترین و تیمار نتش شدید با مصرف ۴۶ کیلوگرم نیتروژن در هکتار کمترین عملکرد علوفه خشک کل را به خود اختصاص داد (جدول ۳).

تجزیه واریانس نشان داد که اثر متقابل آب و نوع گیاه بر عملکرد علوفه تر معنی‌دار بود (جدول ۱). تیمار بدون نتش در ارزن علوفه‌ای با میانگین ۴۸/۶۹ تن در هکتار بیشترین عملکرد علوفه تر را به خود اختصاص داد. در این آزمایش ارزن نوتریفید در تیمار نتش متوسط از لحاظ آماری عملکردی مشابه عملکرد سورگوم در تیمار بدون نتش را داشت. لازم به ذکر است که در شرایط نتش شدید از نظر این

تیمار نتش شدید باعث کاهش ۶۲/۷ درصدی عملکرد خشک کل نسبت به تیمار بدون نتش شد. تیمار بدون نتش با تولید ماده خشک معادل ۹/۶۵ تن در هکتار در گروه برتر قرار گرفت (جدول ۲). ناخدا (۱۳۷۹) و سومی^۱ (۱۹۸۹) نیز در آزمایش‌های خود نشان دادند که مقدار ماده خشک با افزایش مقدار آب قابل مصرف گیاه افزایش می‌یابد (۱۱، ۲۴). همچنین ولدآبادی (۱۳۷۸) در بررسی اثرات نتش خشکی در سورگوم، ارزن و ذرت علوفه‌ای گزارش نمود که اعمال نتش کم‌آبی باعث کاهش معنی‌دار عملکرد علوفه تر و خشک این گیاهان شده است که نتایج این تحقیق را تأیید می‌کند (۱۲).

اثر نیتروژن نیز بر عملکرد ماده خشک و علوفه تر در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود (جدول ۱). بررسی میانگین صفات در سطوح مختلف نیتروژن نشان داد که به طور کلی افزایش مصرف نیتروژن باعث افزایش معنی‌دار این صفات می‌شود و متناسب با افزایش مصرف نیتروژن، عملکرد ماده خشک و علوفه تر نیز افزایش می‌یابد (جدول ۲). نتایج مطالعات سایر محققان نیز حاکی از آن است که افزایش مصرف نیتروژن باعث افزایش عملکرد گیاهان علوفه‌ای می‌شود (۲، ۸، ۱۷). علت این امر را می‌توان به نقش نیتروژن در رشد سبزینه‌ای گیاهان به خصوص در شرایط تعادل با رطوبت خاک نسبت داد. بالاترین عملکرد خشک علوفه از تیمار ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار با تولید ۸/۶۰ تن علوفه خشک در هکتار حاصل شد (جدول ۲).

همان‌گونه که در جدول ۱ مشاهده می‌شود تأثیر نوع گیاه بر عملکرد ماده خشک و علوفه تر معنی‌دار بود. به طوری که در شرایط این آزمایش ارزن

برگ و ساقه دو گیاه علوفه‌ای ارزن و سورگوم به طور جداگانه نیز انجام گرفت. نتایج نشان داد که اثر تنش کم‌آبی بر عملکرد خشک برگ و ساقه معنی‌دار بود (جدول ۱) و کاهش آبیاری تا حد اعمال تنش شدید، عملکرد ماده خشک برگ‌ها را نسبت به تیمار بدون تنش $61/8$ درصد کاهش داد. تیمار بدون تنش با تولید $6/28$ تن در هکتار ماده خشک در برگ‌ها بیشترین و تیمار تنش شدید با میانگین $2/40$ تن در هکتار کمترین عملکرد خشک برگ را به خود اختصاص دادند. همچنین از نظر عملکرد خشک ساقه نیز سطوح مختلف تنش در گروه‌های آماری جداگانه قرار گرفتند (جدول ۲). کاهش ماده خشک برگ و ساقه و در نتیجه ماده خشک کل ذرت علوفه‌ای در اثر تنش کم‌آبی توسط توکلی و همکاران (۱۳۶۸) نیز گزارش شده است (۵).

اثر نیتروژن بر عملکرد خشک برگ و ساقه در سطح احتمال 1% معنی‌دار بود (جدول ۱). کاهش مصرف نیتروژن از 138 به 92 و 46 کیلوگرم در هکتار، تولید ماده خشک در برگ‌ها را به ترتیب $14/95$ و $32/79$ درصد کاهش داد (جدول ۲). عملکرد خشک ساقه نیز به طور معنی‌داری با افزایش مصرف نیتروژن افزایش یافت به طوری که تیمار مصرف 136 کیلوگرم نیتروژن در هکتار با $3/05$ تن در هکتار بیشترین مقدار تولید ماده خشک ساقه را به خود اختصاص داد. از نظر عملکرد خشک ساقه اختلاف معنی‌داری بین این دو گیاه علوفه‌ای مشاهده نشد. با توجه به این مطلب و مقایسه عملکرد خشک برگ سورگوم و ارزن علوفه‌ای (جدول ۲) می‌توان نتیجه‌گیری نمود که علت اصلی اختلاف این دو گیاه از لحاظ تولید ماده خشک، بالاتر بودن تجمع ماده خشک در برگ‌های ارزن نوتیریفید می‌باشد.

صفت بین دو گیاه مذکور اختلاف آماری مشاهده نشد (جدول ۳). روند مشابهی در مورد اثر متقابل آب و نوع گیاه در مورد عملکرد ماده خشک کل مشاهده شد و تیمار بدون تنش در ارزن علوفه‌ای با $10/59$ تن در هکتار ماده خشک در گروه آماری برتر و تیمارهای بدون تنش در سورگوم علوفه‌ای و تنش متوسط در ارزن علوفه‌ای به ترتیب با $17/6$ و 16 درصد کاهش تولید ماده خشک نسبت به تیمار برتر، در گروه آماری بعدی قرار گرفت (جدول ۴). اینادا^۱ و همکاران (۱۹۹۲) و سورامانیان و ماهسواری^۲ (۱۹۸۹) در مطالعه مکانیسم‌های تحمل خشکی و تأثیر تنش کم‌آبی بر روابط آبی و رشد سورگوم و ارزن مرواریدی مشاهده نمودند که تنش باعث کاهش معنی‌دار وزن خشک اندام‌های هوایی در هر دو گیاه گردید اما شدت این اثرات در ارزن مرواریدی به مراتب کمتر از سورگوم بود (16 ، 26). اینادا و همکاران (۱۹۹۲) نتیجه‌گیری کردند که ارزن مرواریدی به دلیل قدرت زیاد نگهداری آب دارای تحمل بالایی در برابر کم‌آبی می‌باشد (16). مجموعه این تحقیقات نتایج این آزمایش را تأیید می‌کند.

اثر متقابل سه عامل تنش کم‌آبی، کود نیتروژن و نوع گیاه بر عملکرد تر و خشک کل معنی‌دار بود (جدول ۱). تیمار بدون تنش با مصرف 138 کیلوگرم نیتروژن در هکتار در ارزن نوتیریفید با میانگین $57/28$ و $12/43$ تن در هکتار به ترتیب بیشترین تولید علوفه تر و ماده خشک کل را به خود اختصاص داد (جدول ۴).

عملکرد خشک برگ و ساقه

با توجه به اهمیت کیفی برگ‌ها در گیاهان علوفه‌ای، بررسی مقدار ماده خشک تولید شده در

1. Inada

2. Subramanian and Maheswari

راندمان مصرف آب در سطوح مختلف کاربرد نیتروژن نشان داد که با افزایش مصرف نیتروژن، راندمان مصرف آب به طور معنی‌داری افزایش یافت (جدول ۲). بر اساس نتایج بدست آمده مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بالاترین راندمان مصرف آب را نشان داد و سطوح مختلف نیتروژن به کار رفته از نظر این صفت در گروه‌های آماری جداگانه قرار گرفتند. کاهش مصرف نیتروژن از ۱۳۸ به ۹۲ کیلوگرم در هکتار به ترتیب کاهش ۱۵/۶ و ۳۱/۱ درصدی راندمان مصرف آب را به دنبال داشت.

سیوان‌کومار و سلام^۱ (۱۹۹۹) نیز گزارش نمودند که با مصرف کود نیتروژن، راندمان مصرف آب در ارزن مرواریدی افزایش یافت. دلیل آن را می‌توان به رشد اولیه سریع برگ‌ها و کاهش تبخیر از سطح خاک نسبت داد (۲۳).

اختلاف معنی‌داری بین دو گیاه سورگوم و ارزن علوفه‌ای از نظر راندمان مصرف آب مشاهده شد (جدول ۱). مقایسه میانگین راندمان مصرف آب در این گیاهان نشان داد که ارزن نوتریفید بر سورگوم اسپیدفید برتری داشته است. به عبارت دیگر توانایی ارزن در بهره برداری از آب مصرفی جهت تولید ماده خشک بیشتر از سورگوم بوده است (جدول ۲). علت بیشتر بودن راندمان مصرف آب در ارزن ممکن است به علت سیستم ریشه‌ای گسترده‌تر این گیاه باشد که راندمان مصرف و جذب آب را در آن زیاد می‌نماید. ولدآبادی (۱۳۷۸) نیز برتری ارزن نوتریفید را نسبت به سورگوم اسپیدفید در مورد راندمان مصرف آب گزارش داده است که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد (۱۲). در حالی که گزارش سینک و سینک^۲

اثر متقابل نیتروژن و نوع گیاه بر عملکرد خشک برگ معنی‌دار ولی بر عملکرد خشک ساقه معنی‌دار نبود (جدول ۱).

راندمان مصرف آب

سطوح آبیاری تأثیر معنی‌داری بر راندمان مصرف آب داشت (جدول ۱). مقایسه میانگین سطوح مختلف تنش نشان داد که تیمار تنش متوسط نسبت به تیمار بدون تنش سبب افزایش معنی‌دار راندمان مصرف آب در تولید علوفه شده است. در این آزمایش تیمار تنش متوسط با تولید ۰/۹۹۱ کیلوگرم ماده خشک به ازای هر متر مکعب آب مصرفی بیشترین و تیمار تنش شدید با تولید ۰/۶۵۸ کیلوگرم ماده خشک به ازای هر متر مکعب آب مصرفی کمترین راندمان مصرف آب را به خود اختصاص دادند. با توجه به میانگین راندمان مصرف آب در سطوح مختلف تنش می‌توان نتیجه‌گیری نمود که در مقایسه با آبیاری مطلوب کاهش متعادل آبیاری (اعمال تنش متوسط) می‌تواند منجر به بهبود راندمان مصرف آب گردد اما اعمال تنش شدید تأثیر منفی در راندمان مصرف آب داشته و کاهش معنی‌دار آن را سبب می‌شود (جدول ۲). این نتیجه بیانگر آن است که اگر چه تنش رطوبت در خاک ممکن است از طریق انسداد روزنه‌ها راندمان مصرف آب را افزایش دهد، اما باید توجه داشت که تنش بیش از حد می‌تواند از طریق کاهش فتوستز و تولید ماده خشک تأثیر معکوس بر راندمان مصرف آب بگذارد. طباطبایی (۱۳۷۹) نیز در بررسی‌های خود اظهار داشته است که تنش متوسط باعث افزایش معنی‌دار راندمان مصرف آب در گیاهان علوفه‌ای مورد مطالعه می‌شود (۷).

تأثیر کود نیتروژن بر راندمان مصرف آب در این تحقیق معنی‌دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین

1. Sivankumar and Salaam

2. Singh and Singh

هر متر مکعب آب مصرفی ضمن ۴۰ درصد کاهش نسبت به تیمار برتر، پائین‌ترین بازده مصرف آب را به خود اختصاص داد (جدول ۳).

اثر متقابل کود نیتروژن و نوع گیاه بر راندمان مصرف آب معنی‌دار بود (جدول ۱). بیشترین راندمان مصرف آب با میانگین ۱۰۲۳ کیلوگرم ماده خشک به ازای هر متر مکعب آب مصرفی در تیمار ارزن علوفه‌ای با مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و کمترین راندمان مصرف آب با ۰/۶۱۲ کیلوگرم ماده خشک به ازای هر متر مکعب آب مصرفی در تیمار سورگوم علوفه‌ای با مصرف ۴۶ کیلوگرم نیتروژن در هکتار حاصل شد (جدول ۳).

اثر متقابل سه عامل تنفس کم آبی، کود نیتروژن و نوع گیاه بر راندمان مصرف آب معنی‌دار بود (جدول ۱). تیمار تنفس متوسط با مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار در ارزن بالاترین و تیمار تنفس شدید با مصرف ۴۶ کیلوگرم نیتروژن در هکتار در ارزن پائین‌ترین راندمان مصرف آب را به خود اختصاص دادند (جدول ۴).

از آنجا که عملکرد ماده خشک در گیاهان علوفه‌ای ارتباط زیادی به میزان علوفه تر تولید شده دارد، همبستگی مثبت و معنی‌داری بین عملکرد علوفه تر با عملکرد ماده خشک کل و عملکردهای خشک برگ و ساقه مشاهده شد. همچنین راندمان مصرف آب با عملکرد علوفه تر و خشک همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ نشان داد (جدول ۵). بنابراین می‌توان با افزایش تولید علوفه راندمان مصرف آب را افزایش داد.

(۱۹۹۵) حاکی از آن است که سورگوم راندمان مصرف آب بیشتری نسبت به ارزن دارد (۲۱).

اثر متقابل سطوح مختلف تنفس و نیتروژن بر راندمان مصرف آب در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود (جدول ۱). تیمار تنفس متوسط و مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار با تولید ۱/۲۱۴ کیلوگرم ماده خشک به ازای هر متر مکعب آب مصرفی بیشترین راندمان مصرف آب را داشت و در گروه آماری برتر قرار گرفت در حالی که تیمار بدون تنفس با مصرف ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار با تولید ۰/۹۸۸ کیلوگرم ماده خشک به ازای مصرف هر متر مکعب آب در گروه آماری بعدی قرار گرفت. آنکن و همکاران (۱۹۹۲) در بررسی اثر سطوح آبیاری و کود نیتروژن در سورگوم دریافتند که در تمامی سطوح آبیاری، کاربرد کود موجب افزایش عملکرد و راندمان مصرف آب گردید (۱۸). پراسرت‌ساک و فوکای^۱ (۱۹۹۷) توصیه نمودند که حتی در زمان تنفس شدید آب، بایستی نیتروژن خاک را افزایش داد (۱۹). مجموعه این گزارش‌ها با نتایج این تحقیق مطابقت می‌کند. البته باید یادآور شد که افزایش همزمان رطوبت خاک و نیتروژن احتمالاً به دلیل جذب بیشتر نیتروژن توسط گیاه تأثیر بیشتری بر افزایش عملکرد علوفه تر و خشک داشته است.

اثر متقابل بین سطوح آبیاری و نوع گیاه علوفه‌ای روی راندمان مصرف آب نیز معنی‌دار بود (جدول ۱). بیشترین راندمان مصرف آب مربوط به تیمار تنفس متوسط در ارزن بود که در این تیمار مقدار ماده خشک تولیدی به ازای مصرف هر متر مکعب آب ۱/۰۶۱ کیلوگرم بود. تیمار تنفس شدید در ارزن با بازده مصرف آب ۰/۶۳۷ کیلوگرم ماده خشک به ازای

به سورگوم برتری معنی‌داری نشان داد. همچنین اعمال تنفس متوسط کم‌آبی نسبت به تیمار بدون تنفس راندمان مصرف آب را در ارزن و سورگوم به ترتیب ۱۸/۵ و ۲۰/۷ درصد افزایش داد. بنابراین پیشنهاد می‌گردد تا با توجه به مشکل کم‌آبی در منطقه بیرجند و بالاتر بودن راندمان مصرف آب و عملکرد کمی و کیفی ارزن نوتروفید، این گیاه علوفه‌ای با اعمال تنفس‌های جزئی تا متوسط کم‌آبی و کاربرد حداقل ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار جهت کشت و کار مورد توجه قرار گیرد.

نتیجه‌گیری کلی

نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد که افزایش هم‌زمان رطوبت و نیتروژن خاک تأثیر بسزایی در افزایش مقدار تولید علوفه در سورگوم و ارزن علوفه‌ای دارد و افزایش مصرف نیتروژن تا میزان ۱۳۸ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار در تمامی سطوح آبیاری افزایش معنی‌دار عملکرد را به دنبال دارد. همچنین ارزن نوتروفید از پتانسیل بالاتری برای استفاده از آب و نیتروژن نسبت به سورگوم اسپیلوفید برخوردار بود، به طوری که در تنفس متوسط و شرایط مطلوب آبیاری و نیز در همه سطوح نیتروژن نسبت

جدول ۱- میانگین مربعتات عملکرد ارزن و سورگوم و راندمان مصرف آب

متابع	درجه	میانگین مربعتات					
		آزادی	عملکرد علوفه تر	عملکرد خشک کل	عملکرد خشک برگ	عملکرد خشک ساقه	عملکرد راندمان
تکرار	۲	۱۳/۵۶۷ ^{n.s}	۰/۵۵۱ ^{n.s}	۰/۱۴۱ ^{n.s}	۰/۱۸۶ ^{n.s}	۰/۰۰۵ ^{n.s}	۰/۴۹۹ ^{**}
آبیاری	۲	۳۶۳/۲۹۹ ^{**}	۱۸۵/۱۱۳ ^{**}	۷۳/۳۴۳ ^{**}	۲۳/۳۶۸ ^{**}	۰/۲۷۱	۰/۰۰۵
خطا	۴	۱۲۱/۹۱	۰/۵۸۴	۰/۱۰۲	۰/۰۰۵	۰/۰۳۷ ^{**}	۰/۰۱۸ ^{**}
نیتروژن	۲	۸۵۶/۵۷۷ ^{**}	۴۰/۰۷۲ ^{**}	۱۵/۰۳۹ ^{**}	۵/۶۹۳ ^{**}	۰/۰۰۲	۰/۰۷۹ ^{**}
آبیاری × نیتروژن	۴	۵۶/۱۲ ^{**}	۲/۸۲۴ ^{**}	۱/۰۱۹ ^{**}	۰/۰۶۰ ^{**}	۰/۰۱۸ ^{**}	۰/۰۷۹ ^{**}
خطا	۱۲	۳/۰۷۸	۰/۱۲	۰/۰۶۷	۰/۰۷۹	۰/۰۰۲	۰/۰۷۹ ^{**}
نوع گیاه	۱	۴۰۲/۳۴۷ ^{**}	۹/۳۹۷ ^{**}	۱۴/۷۷۷ ^{**}	۰/۰۰۲ ^{n.s}	۰/۰۷۹ ^{**}	۰/۰۴۷ ^{**}
آبیاری × گیاه	۲	۱۰۵/۶۱۱ ^{**}	۳/۶۶۷ ^{**}	۰/۱۰۵ ^{n.s}	۰/۰۵۷ ^{n.s}	۰/۰۰۰۱ ^{**}	۰/۰۰۰۱ ^{**}
نیتروژن × گیاه	۲	۱/۰۶۴ ^{n.s}	۰/۰۴۱ ^{n.s}	۰/۲۴۷*	۰/۰۵۷ ^{n.s}	۰/۰۰۰۱ ^{**}	۰/۰۰۰۳ ^{**}
آبیاری × نیتروژن × گیاه	۴	۵/۳۰۹ ^{**}	۰/۱۷۸ ^{**}	۰/۱۲۵ ^{n.s}	۰/۰۳۹ ^{n.s}	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
خطای کل	۱۸	۰/۹۶۵	۰/۰۳۸	۰/۰۴۹	۰/۰۷۸	۱۱/۲۵	۲/۹۲
ضریب تغییرات (%CV)	-	۲/۹۳	۲/۶۷	۴/۷۵	۴/۷۵	۱۱/۲۵	۲/۹۲

* : معنی‌دار در سطح ۰/۱

** : معنی‌دار در سطح ۰/۵

n.s : غیر معنی‌دار

موسی، غ. تأثیر تنش کم آبی و کود نیتروژن بر عملکرد و راندمان مصرف...

جدول ۲- مقایسه میانگین های عملکرد، اجزای عملکرد و راندمان مصرف آب تیمارهای اصلی

تیمار	عملکرد علوفه تر (تن در هکتار)	عملکرد ماده خشک کل (تن در هکتار)	عملکرد خشک ساقه (تن در هکتار)	عملکرد (کیلوگرم بر متر مکعب)	راندمان مصرف آب
سطوح آبیاری					
بدون تنش	۴۴/۴۱ a	۹/۶۵ a	۷/۲۸ a	۳/۳۷ a	۰/۸۲۹ b
تنش متوسط	۳۸/۷۲ b	۸/۲۱ b	۵/۳۲ b	۲/۸۹ b	۰/۹۹۱ a
تنش شدید	۱۷/۴۲ c	۳/۶۰ c	۲/۴۰ c	۱/۲۰ c	۰/۶۵۸ c
سطوح کود نیتروژن (کیلوگرم در هکتار)					
۴۶	۲۶/۴۴ c	۵/۶۶ c	۳/۷۳ c	۱/۹۳ c	۰/۶۸۴ c
۹۲	۳۳/۸۹ b	۷/۲۰ b	۴/۷۲ b	۲/۴۸ b	۰/۸۳۸ b
۱۳۸	۴۰/۲۲ a	۸/۶۰ a	۵/۵۵ a	۳/۰۵ a	۰/۹۹۳ a
گیاه					
ارزن نوتریفید	۳۶/۲۴ a	۷/۶۸ a	۵/۱۹ a	۲/۴۹ a	۰/۸۶۴ a
سورگوم اسپیدفید	۳۰/۷۹ b	۷/۶۲ b	۴/۱۴ b	۲/۴۸ a	۰/۷۸۸ b

در هر ستون میانگین های دارای حداقل یک حرف مشترک در سطح احتمال ۵٪ دارای اختلاف آماری معنی دار نمی باشند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل سطوح آبیاری و مقادیر نیتروژن، سطوح آبیاری و نوع گیاه و سطوح نیتروژن و نوع گیاه بر عملکرد، اجزای عملکرد و راندمان مصرف آب

راندمان	عملکرد صرف آب	عملکرد خشک ساقه	عملکرد ماده (تن در هکتار)	عملکرد خشک کل (تن در هکتار)	عملکرد علوفه تر (تن در هکتار)	اثرات متقابل	آبیاری × نیتروژن
۰/۶۷۷ d	۲/۷۹ c	۵/۱۳ c	۷/۹۲ c	۳۷/۲۲ c	۴۶	بدون تنش	
۰/۸۲۲ c	۳/۱۶ bc	۶/۳۷ b	۹/۵۳ b	۴۴/۱۶ b	۹۲		
۰/۹۸۸ b	۴/۱۷ a	۷/۳۴ a	۱۱/۵۱ a	۵۲/۸۵ a	۱۳۸		
۰/۷۴۹ d	۲/۰۵ d	۴/۱۵ d	۷/۲۰ d	۲۹/۴۵ d	۴۶	تشن متوسط	
۱/۰۰۹ b	۳/۰۹ bc	۵/۲۸ c	۸/۳۷ c	۳۹/۳۸ c	۹۲		
۱/۲۱۴ a	۳/۵۲ b	۷/۵۲ b	۱۰/۰۵ b	۴۷/۳۳ b	۱۳۸		
۰/۵۱۶ e	۰/۹۴ e	۱/۹۱ f	۲/۸۵ f	۱۳/۶۵ f	۴۶	تشن شدید	
۰/۶۸۲ d	۱/۲ e	۲/۵۰ e	۳/۷۰ e	۱۸/۱۳ e	۹۲		
۰/۷۷۵ c	۱/۴۶ e	۲/۸۰ e	۴/۲۶ e	۲۰/۴۸ e	۱۳۸		
						آبیاری × گیاه	
۰/۸۹۵ b	۳/۴۷ a	۷/۱۲ a	۱۰/۵۸ a	۴۸/۶۹ a	ارزن	بدون تنش	
۰/۷۶۳ c	۳/۲۸ ab	۵/۴۵ c	۸/۷۳ b	۴۰/۱۳ b	سورگوم		
۱/۰۶۱ a	۲/۸۹ b	۵/۹۹ b	۸/۸۸ b	۴۲/۶۹ b	ارزن	تشن متوسط	
۰/۹۲۱ b	۲/۸۸ b	۴/۶۴ d	۷/۵۲ c	۳۴/۷۵ c	سورگوم		
۰/۶۳۷ d	۱/۱۲ c	۲/۴۶ e	۳/۵۸ d	۱۷/۳۶ d	ارزن	تشن شدید	
۰/۶۷۹ d	۱/۲۹ c	۲/۳۵ e	۳/۶۴ d	۱۷/۴۸ d	سورگوم		
						نیتروژن × گیاه	
۰/۶۸۳ e	۱/۹۹ c	۴/۱۲ d	۷/۱۱ e	۲۸/۸۶ d	ارزن	۴۶	
۰/۶۱۲ f	۱/۷۵ c	۳/۶۳ e	۵/۳۸ f	۲۴/۰۲ e	سورگوم		
۰/۸۷۸ c	۲/۴۷ b	۵/۳۰ b	۷/۷۷ c	۳۷/۶۵ b	ارزن	۹۲	
۰/۷۹۷ d	۲/۵۰ b	۴/۱۳ d	۷/۶۳ d	۳۱/۱۳ c	سورگوم		
۱/۰۳۲ a	۳/۰۱ a	۷/۱۵ a	۹/۱۶ a	۴۳/۲۳ a	ارزن	۱۳۸	
۰/۹۵۳ b	۳/۰۹ a	۴/۹۶ c	۸/۰۵ b	۳۷/۲۱ b	سورگوم		

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی دار نمی‌باشند.

موسی، غ. تأثیر تنش کم آبی و کود نیتروژن بر عملکرد و راندمان مصرف...

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر متقابل سطوح آبیاری، کود نیتروژن و نوع گیاه بر عملکرد، اجزای عملکرد و راندمان
صرف آب

سطح آبیاری	نیتروژن	سطوح	بدون تنش
ارزن	سورگوم	ارزن	ارزن
۰/۷۴۴ efg	۲/۹۸ cd	۵/۸۲ cd	۸/۸۰ de
۰/۶۱۰ gh	۲/۵۹ cde	۴/۴۴ e	۷/۰۳ f
۰/۸۸۹ de	۳/۲۴ abc	۷/۲۸ b	۱۰/۵۲ bc
۰/۷۵۵ efg	۳/۰۹ abcd	۵/۴۶ d	۸/۵۵ de
۱/۰۵۱ bc	۴/۱۹ a	۸/۲۴ a	۱۲/۴۳ a
۰/۹۲۵ cd	۴/۱۵ ab	۷/۴۴ c	۱۰/۵۹ b
۰/۷۸۸ def	۲/۰۸ def	۴/۵۳ e	۷/۶۱ fg
۰/۷۱۱ fg	۲/۰۲ def	۳/۷۶ e	۵/۷۸ g
۱/۰۸۹ b	۳/۰۱ bcd	۶/۱۰ cd	۹/۱۱ d
۰/۹۳ cd	۲/۱۶ abcd	۴/۴۵ e	۷/۶۱ ef
۱/۳۰۵ a	۳/۵۸ abc	۷/۳۵ b	۱۰/۹۳ b
۱/۱۲۲ b	۳/۴۶ abc	۶/۰ cd	۹/۴۶ cd
۰/۵۱۶ h	۰/۹۲ f	۲/۰ gh	۲/۹۲ i
۰/۵۱۷ h	۰/۹۶ f	۱/۸۲ h	۲/۷۸ i
۰/۶۵۸ fgh	۱/۱۶ f	۲/۵۲ fgh	۳/۶۸ hi
۰/۷۰۶ fg	۱/۲۵ f	۲/۴۹ fgh	۳/۷۴ hi
۰/۷۳۸ efg	۱/۲۶ f	۲/۸۶ f	۴/۱۲ hi
۰/۸۱۳ def	۱/۶۶ df	۲/۷۴ fg	۴/۴۰ h
			۲۰/۹۷ h

میانگین‌های دارای حروف مشابه در هر ستون بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌دار نمی‌باشند.

جدول ۵- همبستگی بین صفات

صفات	علوفه تر	عملکرد علوفه تر
عملکرد ماده خشک کل	۰/۹۷۷**	۱
عملکرد خشک برگ	۰/۹۸۹**	۰/۹۸۳**
عملکرد خشک ساقه	۰/۹۵۵**	۰/۹۰۷ **
راندمان مصرف آب	۰/۸۰۲**	۰/۷۶۵ **

**: اختلاف معنی‌دار در سطح ۰.۱

منابع

- ۱- آقائلیخانی، م. ۱۳۷۲. بررسی تأثیر مقادیر مختلف و شیوه توزیع کود نیتروژن بر منحنی رشد و خصوصیات کمی و کیفی سورگوم علوفه. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته زراعت، دانشگاه تربیت مدرس، ۲۴۴ صفحه.
- ۲- بزرگوار، ن. ۱۳۷۵. تعیین مناسب‌ترین رقم و سطح کود ازت در سورگوم علوفه‌ای بر اساس ارزش سیلوی. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه صنعتی اصفهان. ۱۲۵ صفحه.
- ۳- بی‌نام. ۱۳۸۶. آمار هواشناسی استان خراسان جنوبی. سازمان هواشناسی استان خراسان جنوبی، ۲۲ صفحه.
- ۴- پناهی، م. ۱۳۸۲. تأثیر رژیم‌های آبیاری بر عملکرد ارزن علوفه‌ای در منطقه یزد. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی وزارت جهاد کشاورزی، شماره طرح ۱۴-۷۹۰۱۴-۱۵-۱۲۴، ۴۹ صفحه.
- ۵- توکلی، ح.، م. کریمی و س. ف. موسوی. ۱۳۶۸. اثر رژیم‌های مختلف آبیاری بر رشد رویشی و زایشی ذرت. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲۰، شماره ۳ و ۴، ص. ۱-۹.
- ۶- شاهوردی، خ. ۱۳۶۶. بررسی اثر چهار میزان مختلف کود ازت بر خواص کمی و کیفی دو رقم ذرت علوفه‌ای و دو رقم سورگوم علوفه‌ای، پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۱۳۱ صفحه.
- ۷- طباطبایی، س. ع. ۱۳۷۹. بررسی اختلاف ژنتیکی سورگوم و ارزن علوفه‌ای از نظر عملکرد و کارایی مصرف آب در مدیریت‌های مختلف زراعی. پایان نامه دکتری زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران. ۲۴۷ صفحه.
- ۸- کاظمی اربط، ح.، ف. رحیمزاده خوی، م. مقدم و ا. بنایی خسروی. ۱۳۷۹. اثر مقادیر مختلف کودهای نیتروژن و فسفر و دوره‌ای آبیاری بر روی بیوماس تولیدی سورگوم علوفه‌ای واریته اسپیدفید. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۱ شماره ۳، ص. ۷۱۳-۷۲۳.
- ۹- کهن‌مو، م. ا. و د. مظاہری. ۱۳۸۲. اثر فواصل آبیاری و نحوه تقسیط کود ازت بر برخی صفات کمی و کیفی سورگوم علوفه‌ای. مجله علوم زراعی ایران، جلد ۵ شماره ۲، ص. ۷۵-۸۴.
- ۱۰- مهرانی، ا. ۱۳۷۶. بررسی اثرات فواصل مختلف دور آبیاری بر عملکرد کمی و کیفی ارزن علوفه‌ای نوتریفید. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی وزارت جهاد کشاورزی، شماره طرح ۵-۷۳۰۰۵-۱۲-۱۰۷، ۵۸ صفحه.
- ۱۱- ناخدا، ب.، ا. هاشمی دزفولی و ن. بنی صدر. ۱۳۷۹. بررسی تأثیر تنفس کم‌آبی بر عملکرد علوفه و خصوصیات کیفی ارزن علوفه‌ای نوتریفید. مجله علوم کشاورزی ایران جلد ۳۱، شماره ۴، ص. ۷۱۲-۷۰۱.
- ۱۲- ولد آبادی، س. ع. ۱۳۷۸. بررسی اثرات اکوفیزیولوژیک تنفس خشکی در ذرت، سورگوم و ارزن. رساله دکتری رشته زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، واحد علوم و تحقیقات تهران، ۲۰۱ صفحه.

- 13- Beyaert, R. P., and Roy, R. C. 2005. Influence of nitrogen fertilization on multi-cut forage sorghum-sudangrass yield and nitrogen use. *Agronomy Journal* 97: 1493-1501.
14. Conover, D. G., and Sovonick, S. A. 1989. Influence of water deficits on the water relations and growth of *Echinochloa turneriana*, *Echinochloa crus-gali* and *Pennisetum americanum*. *Australian Journal of Plant Physiology* 16(3): 291-304.

15. Hellen, R. G., Pereira, L. S., Raes, D., and Smith, M. 1998. Crop evapotranspiration guidelines for computing crop water requirements. FAO Irrigation and Drainage, No. 56. Pp: 125-132.
16. Inada, K., Matsuura, A., and Amane, M. 1992. Interspecific differences in mechanism of drought tolerance among four cereal crops. Japanese Journal of Crop Science 61(1): 87-95.
- 17- Jacobs, J., Ward, G., and McKenzie, F. 2004. Effects of irrigation strategies on dry matter yields and water use efficiency of a range of forage species. Available at: <http://www.cropscience.org.au/icsc2004/poster/1/5/533>.
18. Onken, A. B., Wendt, C. W., Payne, W. A., and Drew, M. C. 1992. Soil phosphorus availability and pearl millet water use efficiency. Crop Science 32: 1010-1015.
19. Prasertsak, A., and Fukai, S. 1997. Nitrogen availability and water stress interaction on rice growth and yield. Field Crops Research 52 :249-26.
20. Saeed, I. A. M., and El-Nadi, A. H. 1998. Forage sorghum yield and water use efficiency under variable irrigation. Irrigation Science 18: 67- 71.
21. Singh, B. R., and Singh, D. P. 1995. Agronomic and physiological responses of sorghum, maize and pearl millet to irrigation. Field Crops Research 42: 57- 67.
- 22- Sasani, S., Jahansooz, M. R., and Ahmadi, A. 2004. The effects of deficit irrigation on water- use efficiency, yield and quality of forage pearl millet. Proceedings of the 4th international crop science congress. Brisbane, Australia, 26 sep-1 oct.
23. Sivankumar, M. V. K., and Salaam, S. A. 1999. Effect of year and fertilizer on water- use efficiency of pearl millet (*Pennisetum glaucum*) in Niger. Journal of Agricultural Science 132: 139- 148.
24. Sumi, A. 1989. Some relationships between plant growth and soil moisture variations. Kagoshima University, Japan, 25: 39-51 .
25. Springer, T. L., Taliaferro, C. M., and Hattey, J. A. 2005. Nitrogen source and rate effects on production of Buffalograss forage growth with irrigation. Crop Science 45: 668-672.
26. Subramanian, V. B., and Maheswari, M. 1989. Comparison of physiological responses of pearl millet and sorghum to water stress. Plant Science 99(6): 517-522.
27. Towne, G., Fjell, D., and Fritz, J. 2002. Summer Annual Forages. Department of Agronomy, Kansas State University, USA, Pp: 6-8.